

Bezinning 181: Een gelovige ongelovige

Lucas 7,1-10 = 9° zondag C-jaar

Het Woord

Toen Jezus aan het eind was gekomen van zijn toespraak tot de menigte, ging Hij Kafarnaüm in. Een centurio die daar woonde, had een slaaf die ernstig ziek was en op sterven lag; de centurio was erg op deze slaaf gesteld. Toen hij over Jezus hoorde, zond hij enkele Joodse leiders naar Hem toe om Hem te vragen bij hem te komen en zijn slaaf van de dood te redden. Toen ze bij Jezus waren gekomen, drongen ze er bij Hem op aan mee te gaan. Ze zeiden: 'De man die U dit verzoekt, verdient het dat U hem deze gunst bewijst. Want hij is ons volk goedgezind en heeft voor ons de synagoge laten bouwen.' Jezus ging samen met hen op weg. Hij was al niet ver meer van het huis verwijderd, toen de centurio enkele vrienden naar Hem toe stuurde met de mededeling: 'Heer, spaar U de moeite, want ik ben het niet waard dat U onder mijn dak komt. Daarom ook achtte ik mij niet waardig om zelf naar U toe te gaan. Maar U hoeft maar te spreken en mijn knecht zal genezen zijn. Ook ik ben iemand die onder andermans gezag staat en zelf weer soldaten onder zich heeft, en als ik tegen een soldaat zeg: "Ga!" dan gaat hij, en tegen een andere: "Kom!" dan komt hij, en als ik tegen mijn slaaf zeg: "Doe dit!" dan doet hij het.' Toen Jezus dit hoorde, verbaasde Hij zich over hem; Hij keerde zich om naar de menigte die Hem volgde en zei: 'Ik zeg jullie, zelfs in Israël heb Ik niet zo'n groot geloof gevonden!' Toen de vrienden van de centurio terugkeerden naar zijn huis, troffen ze daar de slaaf in goede gezondheid aan.

Een woord bij het Woord

Het valt op hoe positief Lucas deze Romein schildert. Als Romein is hij een ongelovige. Maar Lucas steekt op zijn minst vijftien pluimen op de hoed van deze anonieme man, die overigens niet op de scene komt. Bij die goede kanten zijn er zelfs typisch Joodse. Hij is zo delicaat dat hij Jezus niet vraagt om bij hem binnen te komen: een Jood mocht volgens de Wet niet in het huis van een niet-Jood binnengaan. Maar in christelijke oren valt nog het meest op dat hij zich tot Jezus richt, vol vertrouwen, zij het via twee delegaties.

Jezus gaat direct mee, maar spreekt pas op het einde. Ongelovige of niet: Jezus erkent geloof. Dàt is de essentie. Hij noemt het dan ook zo: een groot geloof. Hij zegt het wel tegen zijn Joods gevolg. En stelt dus een niet-Jood als voorbeeld voor Joden. Wat een ruimdenkendheid!

Over de genezing geen woord. Enkel dàt de zieke genezen is. Het hoofdaccent komt juist daardoor helder in het licht te staan: het gelovig vertrouwen in Jezus is belangrijk.

Het Woord in mijn leven

Hoe sterk functioneert in mijn leven de grens tussen christenen en niet-christenen, tussen gelovigen en ongelovigen, tussen 'wij en zij', of nog erger, 'wij tegen hen'? Hoe groot is mijn vertrouwen in Jezus? Leg ik mijn nood aan Jezus voor met de vraag om hulp?

Gebed

Heer Jezus,
de Vader zond Je naar jouw eigen volk.
Dat was jouw eerste roeping en zending.
Maar in die éne Romein
erken Je het ware Joods vertrouwen,
het geloof dat Je altijd weer vraagt.
Ik ben niet waard
dat Jij onder mijn dak komt,
maar spreek één woord
en Je brengt genezing.
Spreek dat genezend woord
voor zieken, wie dan ook,
christen of niet.
Spreek dat woord
voor ieder die U vertrouwt. Amen.

© Eric Haelvoet 2013